

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων. Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπό Σαμαρειτῶν. Δομνίνης Ὁσίας, Συνεσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Λύσῃ τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος. Ἦχος δ΄, Ἑωθινόν Δ΄.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
Κοντάκιον: «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἡχοῦ 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἡχοῦ· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».

- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...» Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον: «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ δ' ἤχου, Δόξα τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς «Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυψεν...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν' φαλμός:** Δόξα «Τῆς μετανόιας...», Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
- Ἀπό γ' Ὡδῆς:** Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...», Δόξα «Νῦν ὁ καιρός...» Καί νῦν «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε...».

Ἄφ' στ' Ὡδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Θεόν ἀνθρώποις...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Δ' Ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστραφάντες...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καί «Ἀποικισθέντες Κύριε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου: «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ἐφθασε καιρός...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς: «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς: «Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...».
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τόν Προοιμιακόν φάλλεται ὁ καταनुκτικός Ἑσπερινός κατά τήν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

Ἑσπέρια: Στιχηρά Καταनुκτικά τοῦ δ' ἤχου: 4: «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι...» (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3· «Ἐγκρατεία τήν σάρκα...» (Κυριακή Τυρινῆς Ἑσπέρας) καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3· «Καί ἐν βίῳ περιδοξος...» (2α Μαρ.).

Δόξα, Καί νῦν: Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἡ Θεόν τόν ἀχώρητον...» (2α Μαρ.).

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...».

Προκείμενον: «Μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν σου...» μετά τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενής μέχρι καί τῆς αἰτήσεως «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καί εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξίωσον...» καί τά Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν: «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀντί Ἀπολυτικίων: Τά τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν «Ἰπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς λέγει τήν εὐχήν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...». Αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι καί ἡ εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...» Πρό τοῦ

«Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...» Τούτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῶν Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ) Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικῶ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Θεοδότου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπὸ σήμερον καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῆ Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης καὶ Παρασκευῆ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὄπερ παραλείπεται μόνον τὴν Καθαράν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκτιθεμένην τάξιν ἥτις καὶ καταχωρεῖται κατωτέρω.

2. Μετὰ τὴν Θ' Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆ μὲν Δευτέρας, Τρίτης καὶ Πέμπτης ἄνευ Προηγιασμένης κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῆ δὲ Τετάρτης καὶ Παρασκευῆ καὶ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ Προηγιασμένης (Τυπικόν Τριωδίου §21).

3. Τῆ Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης καὶ Πέμπτης ἑσπέρας ψάλλεται τό Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τῆ μὲν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τό ἐν τῷ Τριωδίῳ τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς Ἑβδομάδας, Κανῶν ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου (Τυπικόν Τριωδίου § 23).

4. Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας ἀναγινώσκειται τό μικρόν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκειται ἀνά μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

5. Κατὰ τὰ Σάββατα τῷ μὲν πρωΐ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ἀκολουθεῖ δέ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δέ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπική διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.
(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραὶ εἶναι διὰ τὴν Καθαράν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζῆτει ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τό Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ Ἄμωμος καί εὐθύς τό «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί ἀναγινώσκονται χῦμα τά Τροπάρια «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος», Δόξα «Τὴν ἡμέραν ἐκείνην», Καί νῦν «Σέ τό ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἡ εὐχή «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαὶ τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καί «Σέ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ἀναγινώσκονται ὁ 120ός (ρκ') καί ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί τά 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καί «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τά Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καί νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δέν ἀναγινώσκειται τὴν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τὴν Καθαράν Δευτέραν ἀρχόμεθα διὰ τοῦ «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ὅρθρου.

β) ΟΡΘΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστιν...» Τά 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τόν λαόν...» Δόξα «Ὁ ὑψωθείς...» Καί

νῦν «Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τὰ Εἰρηνικά καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθύς τὸ Ἀλληλουϊάριον εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος (Α' Ἐβδομάς τῶν Νηστειῶν δι' ἐφέτος: ἦχος δ') τετράκις μετὰ τῶν πρό αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἀκολουθῶς φάλλονται οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἦχου τῆς ἐβδομάδος. Σήμερον καὶ δι' ὅλην τὴν ἐβδομάδα φάλλονται οἱ τοῦ δ' ἦχου «Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν...». Δόξα: «Ὡς αἱ τάξεις νῦν...». Καὶ νῦν «Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα...»¹. Εἶτα μικρὰ Συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι σὸν τὸ κράτος...». Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὰ Κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τοῦ ἦχου (ὄρα ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τὸ β' μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου², καὶ τὸ γ' Δόξα, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καὶ Παρασκευή), καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β' στιχολογίας: «Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ...». Δόξα, Καὶ νῦν «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ...», καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας: «Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν ἄμαχον

¹ Μετὰ τὸ «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρῶνεται ὡς ἐξῆς: Διὰ τὸν α') τὴν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τρίτην «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τὴν Πέμπτην «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καὶ τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς», καὶ τὴν Παρασκευὴν πάλιν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διὰ τὸν β') ὅταν ὁ Ναός τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἁγίας τότε «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (ἢ Ἁγίων ἢ Ἁγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ναός τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ α' ὕμνου. Διὰ τὸν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διὰ τοῦ «διὰ τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

² Οἱ στίχοι τοῦ β' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἦχου τῆς α' στιχολογίας εἶναι οἱ ἐξῆς: Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ «Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ: «Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῇ Πέμπτῃ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραὴλ» (Ψαλμ. 67, 36), καὶ διὰ τὸ γ' Κάθισμα: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

πρεσβείαν σου...». Ὁ Ν΄ Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄) καί ἡ ἐκφώνησις: «Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς...», καί εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα Ὡδῶν³. Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καί τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπό γ΄ Ὡδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἴτησις καί ἐκφώνησις: «Ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί τό Μεσῶδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου (διά τήν Τετάρτην καί Παρασκευήν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ΄ ε΄ Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἴτησις καί ἐκφώνησις: «Σύ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ὄρα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Τό Συναξάριον. Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ὡδῆς τοῦ β΄ Τριωδίου μετά τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καί στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμός τῆς θ΄ Ὡδῆς τοῦ β΄ Τριωδίου καί εὐθύς τό «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἴτησις καί ἐκφώνησις: «Ὅτι Σέ αἰνοῦσι...». Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (σήμερον τοῦ δ΄ ἤχου «Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου...») (ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καί ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοὶ δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τήν Ἐωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα: τό ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τό αὐτό μετά τοῦ στίχου: «Ἐνεπλήσθημεν τό πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τό Μαρτυρικόν «Εὐλογημένος ὁ στρατός...», μετά τοῦ στίχου: «Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καί νῦν, τό Θεοτοκίον «Σέ τήν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διά τήν Τετάρτην καί Παρασκευήν τό Σταυροθεο-

³ Αἱ ἐννέα Ὡδαί στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς θ΄ Ὡδῆς τῆς ὁποίας τό δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἦτοι ἡ Προσευχή τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδή τό α΄ μέρος στιχολογεῖται εἰς τήν «Τιμιωτέραν», τῶν δέ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχή καί τό τέλος καί ἡ μικρά δοξολογία τό: Δόξα, Καί νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΗΜΕΡΑ	ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΩΔΗ	Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Δευτέρα	α΄ ἡ θ΄	γ΄ δ΄ ε΄ ζ΄ ζ΄
Τρίτη	β΄ ἡ θ΄	α΄ γ΄ δ΄ ε΄ ζ΄ ζ΄
Τετάρτη	γ΄ ἡ θ΄	α΄ δ΄ ε΄ ζ΄ ζ΄
Πέμπτη	δ΄ ἡ θ΄	α΄ γ΄ ε΄ ζ΄ ζ΄
Παρασκευή	ε΄ ἡ θ΄	α΄ γ΄ δ΄ ζ΄ ζ΄

Κατά τήν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο Ὡδαί ε΄ καί ζ΄ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι τὰ Σάββατα τῆς Β΄, Γ΄ καί Δ΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατὰ τό ἴδιον σύστημα: Ὀλόκληροι ἡ ε΄, ζ΄, ἡ, καί θ΄ καί ἡ ἀρχή καί τό τέλος τῆς α΄, γ΄, δ΄ καί ε΄.

τοκίον). «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καί εὐθύς· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί ἀναγινώσκονται αἱ ᾠδῆς. Εἰς τήν Θ' ᾠδῆν, μετά τό τροπάριον· «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τάς γ' μεγάλας μετανοίας μετά τῶν εὐχῶν καί εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τά τροπάρια· «Χορός ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τό· «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...». «Ἄνεξ, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...», καί ἀναγινώσκονται τά Κοντάκια· «Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας τό πρό τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τό Νεκρώσιμον· «Μετά τῶν Ἁγίων...». Καί νῦν, Θεοτοκίον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τάς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μή τελομένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διά τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμακός. Ἐάν θά τελεσθῇ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετά τό «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρά Ἀπόλυσις καί ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός διά τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμακός

Τά Εἰρηνικά. Εἰς τό· «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καί τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καί νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (Τρίτην καί Πέμπτην τό Σταυροθεοτοκίον καί τήν Παρασκευήν τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἰλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τά Ἀναγνώσματα μετά τῶν Προκειμένων καί τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ

⁴ Δευτέρα· τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...»
 Τρίτη τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ...»
 Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...»
 Πέμπτη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τούς ἀσφαλεῖς καί θεοφθόγγους κήρυκας...», καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε...»
 Παρασκευή τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...». Ζήτει ταῦτα εἰς τό Ὁρολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καί εἰς τό Τριώδιον Δευτέρα α' ἐβδομάδος Νηστειῶν εἰς τήν οἰκείαν σειράν.

Τριωδίω. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τήν ἑσπερινήν δέησιν...», κτλ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς), τό Μαρτυρικό, μετά τῶν στίχων αὐτῶν «Πρός σέ ἦρα τούς ὀφθαλμούς μου...» καί «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καί νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τά τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ἰπό τήν σήν εὐσπλαγχίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τήν εὐχὴν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καί τήν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκειται ὁ 33ος Ψαλμός καί Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τό Μέγα Ἀποδειπνον ψάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (γ'), καί ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπό τοῦ δ' Ψαλμοῦ· «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετά τήν Δοξολογίαν ψάλλεται τό διά τήν σήμερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τό ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετά στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ἐλέησόν με». Εἰς τό τέλος τῆς ζ' Ὁδῆς ψάλλεται ἐμμελῶς τό Κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...», καί εἰς τό τέλος τῆς θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τό Τροπάριον· «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» μετά τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα', 8 - 36). Εὐθύς· «Εἰρήνη πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», καί τήν δέησιν· «Εὐξώμεθα...». Τό «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχεται συγχώρησις καί τό· «Δι' εὐχῶν...».

⁵ Τήν Τρίτην «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον...»
 Τήν Τετάρτην «Πάντων προστατεύεις...»
 Τήν Πέμπτην «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον...».

3. ΤΡΙΤΗ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζωΐλου.

Τῷ ἑσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τό β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην...» (Ματθ. στ' 1 – 13).

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Τῷ πρώτῃ μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν αἱ ὁποῖα τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων. Ἡ γενικὴ διάταξις ὡς περιγράφεται κατωτέρω ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας τὰς Προηγιασμένας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Ὁ Προοιμιακός – Τά Εἰρηνικά καὶ τά «Πρὸς Κύριον...» ἦτοι τό ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς...» (δίς) καὶ τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Εἴ τις ἀρετή...».

2. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπάς...».

3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Μάρτυς παναοίδιμε...» (5ῃ Μαρ.) εἰς 4.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τό προσόμοιον Θεοτοκίον· «Χαῖρε ξένον ἄκουσμα...».

Εἵσοδος:

Μετά Θυμιατοῦ.

«Φῶς ἱλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεύς· «Ἑσπέρας» ὁ ἀναγνώστης· «Προκείμενον...» καὶ ἐν συνεχείᾳ τό Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως, τό ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς· «**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεύς ἱστάμενος πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ κρατῶν εἰς τήν δεξιάν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ·

«**Σοφία, ὀρθοί**», στραφείς δέ πρὸς τὸν λαόν καὶ ἐξελθὼν εἰς τὰ Βημόθυρα ἐπιλέγει· «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**», ἀκολουθῶν ὁ Ἀναγνώστης τὸ β' Ἀναγνώσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν Ἀναγνώστην· «**Εἰρήνη σοι**» καὶ εὐθύς· «**Σοφία**» ἰστάμενος μετὰ θυμιατοῦ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τὸ «**Κατευθυνθήτω...**» τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευράν τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καὶ τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δέ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ· «**Κατευθυνθήτω...**» μέχρι καὶ τοῦ· «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου» ὁπότε ἐξέρχεται εἰς τὰ Βημόθυρα καὶ θυμιᾷ συγχρόνως τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορὸς συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ.

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς καὶ αἱ Αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων, (τῶν ὑπὲρ τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων – διπλοκατηχούμενα - παρεμβάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καὶ τῶν πιστῶν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «**Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου**» ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, εἰς ἧχον πλ. β', τὸδε:

«**Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης**».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν τιμιῶν Δώρων ἐν ἄκρα σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἧν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«**Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα**».

Εἶτα τὰ Πληρωτικά καὶ ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ «**Πάτερ ἡμῶν**». Κοινωνικόν «**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα**». Ἀντὶ τοῦ «**Εἶδομεν τὸ φῶς**», ψάλλεται τὸ ἐξῆς Τροπάριον:

«**Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντί καιρῷ· διὰ παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα**».

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν («**Δέσποτα Παντοκράτορ**»), τὸ «**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου**» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «**Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος**», καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν σολέαν ποιεῖ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Τῷ ἑσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7 – 8).

5. ΠΕΜΠΤΗ. Κόνωνος ὀσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι. Κόνωνος Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Κόνωνος εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ ἑσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό δ' (τελευταῖον) τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 – 11).

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Τῶν ἀγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθως:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Δεῦτε πιστοί ἐπεργασώμεθα...» (δίς).

Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ δ' ἤχου: «Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνεῖαις...» κλπ. (Ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Τά 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου: «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...». (Τριώδιον, Παρασκευή Α' Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός). «Ὁργάνῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἀγίου Θεοδώρου).

Δόξα:

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου: «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοιξω τό στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥοδῇ μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ 4 πρῶτα, εἰς δέ τὰ ἐπόμενα, Δόξα, Καί νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ῥοδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Εἶτα ψάλλεται τό «Τῇ Ἵπερμάχῳ» καί ἀναγινώσκεται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τά ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καί «Ἀλληλουῖα» ψάλλονται ὑπό τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α΄ Χοροῦ. «Τῇ Ἵπερμάχῳ» σύντομον, τό Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολὺαθλε, καί στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ΄). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ΄), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς», καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καί δός ἡμῖν», «Ἵπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καί εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ἰωάν. ιε΄ 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι’ εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τὴν ὠραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευάς τῆς Β΄, Γ΄ καί Δ΄ Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δέ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καί Ἰουλιανοῦ ἱατροῦ τῶν μαρτύρων.

Πλήρεις Ἀκολουθίαι τῶν Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καί Ἰουλιανοῦ ἱατροῦ τῶν μαρτύρων εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ. Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ: Μετά τόν Ν΄, τά ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τό τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα: τό ἐκεῖσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικήν ἀνδρείαν...» Καί νῦν: «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. «Μεγάλα τά τῆς πίστεως», Δόξα: τό αὐτό, Καί νῦν: τό Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν». Καθίσματα εἰς τήν α΄ Στιχολογίαν τὰ Μαρτυρικά τοῦ δ΄ ἤχου «Οἱ μάρτυρές σου Κύριε...» (ἐκτός τοῦ νεκρωσίμου) (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τήν β΄ Στιχολογίαν τὰ τοῦ Ἁγίου. «Ζέων πίστεως». Ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α΄ μετά τῶν Εἰρμῶν καί ὁ β΄ ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπό γ΄ Ὁδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Μηνολόγιον καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι: «Ἀνοιξω τό στόμα μου». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν» καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής». Τό Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου. «Ἀγιωσύνης δωρεά», Καί νῦν «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετά τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τά τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου τό τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τό τοῦ Ἁγίου καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β΄ Τιμ. β΄ 1 – 10) (26ῆ Ὀκτωβρ.) μετά τοῦ οἰκείου

Προκειμένου και Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β' 23 – γ' 5) (Σαβ. Α' Νηστειῶν). Εἰς τό· «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τό φῶς». Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγινωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων· «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καί σεπτῶν Εἰκόνων Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου. Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινόν Ε΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 28, 29, 30).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».
 Κοντάκιον: «Πίστιν Χριστοῦ...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Σέ τόν ἀκατάληπτον...» 4.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
 Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάσση...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
 Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
 Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...»
 Δόξα· τῆς ἑορτῆς· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ : ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. α΄ ἤχου. Δόξα· τό ἐν τῷ Τριωδίῳ διά τήν Λιτήν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...». Καί νῦν «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...»
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν θείαν σου μορφήν...». Δόξα· «Μορφάς τῶν Προφητῶν...». Καί νῦν· «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ καταβασία· «Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Ε΄ Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός...», τό τῆς Ἑορτῆς· «Σκιρτήσατε, κροτήσατε...» καί τό Θεοτοκίον· «Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Τριωδίου τά 3 Προσόμοια· «Ἐν σοί νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ...».

Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη μετά τοῦ «Σήμερον σωτηρία...».

Σημειώσεις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νά γίνεται εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετή ἀνάλογος πρός τήν τῆς Σταυροπροσκυνησεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί λιτανεύεται ἐντός τοῦ ναοῦ εἰκόν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τόν Χριστόν ὡς ἀκολούθως: Οἱ Χοροί μεταβαίνουν εἰς τήν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχονται ψάλλειν τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τήν Εἰκόνα, κειμένην ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἐπί δίσκου ἠὲ τρεπισμένου μετά ἀνθέων καί 3 κηρίων, αἶρει τόν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καί ἐξέρχεται διά τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἑξαπτερούγων, ἀκολουθούτων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὲ τρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἴσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρός ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπί τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετά τῆς Εἰκόνας καί, θυμιῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει: «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καί θυμιῶν τήν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει: «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τήν εἰκόνα, εὐλογεῖ τόν λαόν καί ἀνέρχεται εἰς τόν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...». Ἀρχιερέως μή χοροστατοῦντος θυμιᾷ τήν εἰκόνα καί ψάλλει τό: «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεὺς.

Ἀμέσως: «Σήμερον σωτηρία...» καί ἡ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

• Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
 ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καί
 περιεζώσατο.

- Καί γάρ ἔστερέωσε τήν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τάς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπό Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρός ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη Αὐτοῦ καί τά θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψώσατο αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καί ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
- Ὄφθαλμοί Κυρίου ἐπί τοὺς ἐλπίζοντας ἐπί τό ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱούς τῶν τεθνατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοί καί ἡ γῆ.
- Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τόν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τήν ἄχραντον
εἰκόνα σου...»

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...»,
τῆς Ἑορτῆς· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...»,
τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος...» (Ἑβρ. ια΄ 24 – 26, 32 – 40).

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44 – 52).
Καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.	
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν καί πρό τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν ἱερῶν εἰκόνων περίξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διά τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετά τῶν Ἐξαπτερύγων καί ἔχοντες εἰς χεῖρας τάς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων καί κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων ψάλλομεν πανηγυρικῶς τόν Κανόνα «Χαριστήριον ὠδήν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὄλων...» (Ζήτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντός τοῦ ναοῦ, εἰς τόν Σολέαν, ὁ προεξάρχων ἱερεύς (ἢ ἄν ἡ προεξάρχων ὁ Ἀρχιερεύς) ἀναγινώσκει τάς ἐξῆς περικοπάς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν καί τούς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνοῦντες καί σέβοντες, τούς δέ διά τόν κοινόν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καί τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπί τούτοις τούς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καί πατροποθητῶς εἰς δόξαν καί τιμήν τῆς εὐσεβείας, ὑπέρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καί λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτά-

των Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

«Τούτων τοῖς ὑπέρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεόν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητάς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ Μεγάλου καὶ πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.»

Ψάλλεται ἀμέσως τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» καὶ ἀκολούθως τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τόν συνάναρχον Λόγον...». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...».

Κοντάκιον: «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(Ψάλλεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐσπερινοῦ τῶν Ἁγίων 40 Μαρτύρων)

Ἑσπέρια: Προοιμιακός
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 καὶ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα ἰδιόμελα «Φέροντες τὰ παρόντα...» 3.

Δόξα: Ἐκ τοῦ Μηναίου «Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον...» (Ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας 40 Μαρτύρων, εἰς τόν στίχον).

- Καί νῦν:** «Ἔργοις σκοτεινοῖς...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον: «Ἔδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς...» (δίς) καί τό Μαρτυρικό «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ).
- Δόξα:** Τῶν Ἁγίων «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (Ζήτηεῖς εἰς τό τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς 9^{ης} Μαρτίου).
- Καί νῦν:** «Την πᾶσαν ἐλπίδα μου...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτικά:** Τῶν Ἁγίων «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...», Δόξα, Καί νῦν: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...»
- Ἀπόλυσις.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Τῇ Δευτέρῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν ἀντί τῆς Λιτῆς λέγομεν τά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καί ἐν Δόξᾳ τῶν Ἁγίων μετά τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα το Τρισάγιον, τό Ἀπολυτικόν τῶν Μαρτύρων· «Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἀπολυτικά:** Ἐξάψαλμος
Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τῶν Ἁγίων «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου.
- Καθίσματα:** Τῶν Ἁγίων κατὰ σειράν.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος...».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** (Ἰωάν. ιε΄ 17 – ιστ΄ 2) (Λειτουργ. 23ης Ἀπριλ.).
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με ὁ

	Θεός...» «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζήτησι μετὰ τὸν Ὅρθρον τῆς ἐπαύριον).
Κανόνες:	Τῶν Ἁγίων.
Ἄπο γ´ Ὡδῆς:	Τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.
Ἄφ' στ´ Ὡδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μαρτύρων καὶ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῶν Μαρτύρων: «Χορὸς τετραδεκάριθμος...» καὶ τὸ Θεοτοκίον «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἶνοι:	Τῶν Ἁγίων Προσόμοια 3· «Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί...» καὶ 3 Ἰδιόμελα «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος...».
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων: «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ...».
Καὶ νῦν:	«Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ ἀπολυτίκιον: «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καὶ ἀναγινώσκονται

ΑΙ ΩΡΑΙ

Λιταί, ἐν αἷς λέγομεν: Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καὶ τὸ Κοντάκιον ὁμοίως «Πᾶσαν στρατιάν...» (ζήτησι μετὰ τὴν στ´ Ὡδῆν) (9^{ης} Μαρτίου).

Ἀκολούθως τελεῖται ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Προηγιασμένης.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Μετὰ Προηγιασμένης)

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον», εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα...» ἰστώμεν στίχους ι´ καὶ ψάλλομεν:

Ἐσπέρια: Τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον «Τῆν πνευματικὴν...» (δίς). (Τριώδιον Δευτ. Β´ Ἐβδ. Νηστ. Εἰς τὸν Ἐσπερινόν). Τὸ Μαρτυρικόν «Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι...» Τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Τίνι ὠμοιώθης...» (ζήτησι εἰς τὰ

- έσπερια τῆς ἡμέρας) καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων «Φέροντες τά παρόντα γενναίως...» εἰς 4 (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς 9^{ης} Μαρτ. ἐν ἀρχῇ).
- Δόξα:** «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς 9^{ης} Μαρτ., ἐν τέλει).
- Καί νῦν:** Θεοτοκίον «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...».
- Εἴσοδος μετά Εὐαγγελίου:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.
- Τό «Κατευθυνθήτω...»:** Ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ παρόντι καί εὐθύς Ἁπόστολος: Τῶν Ἁγίων· «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ὑμῖν...». (Ἐβρ. ιβ' 1-10)
- Εὐαγγέλιον:** «Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὡμοιώθη...» (Ματθ. κ' 1 – 16).

**Καί καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων,
ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.**

Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις οἴνου καί ἐλαίου.

10. ΤΡΙΤΗ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὅρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τήν πνευματικὴν ἀδελφοί...» (δίς) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...» (ἄπαξ), τά ἐν τῷ Τριωδίῳ 3 Στιχηρά

Προσόμοια: «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καί τά 3 τοῦ Μηναίου (12ῃ Μαρτ.)· «Πάτερ θεόφρον Θεόφανες...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἀνακομιδή λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια:

Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος... (δίς), τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων...» (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (14ῃ Μαρτίου)· «Νεύσει καί ἀγάπη...» εἰς 4.

Δόξα:

Τό Νεκρώσιμον τοῦ πλ. α΄ ἤχου «Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένης ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον καί ἀκολούθως

ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἶτα ἀναγινώσκειται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η - Μ). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται «Τὴν ὠραιότητα...».

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Βενεδίκτου Ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 34).

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: Ἀναγινώσκειται τό Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τό «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις, δῖς ἄνευ στίχου καί δῖς μετὰ τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα: «Μνήσθητι Κύριε...». Καί νῦν: «Μήτηρ ἁγία...».

Καθίσματα: Τά Μαρτυρικά τοῦ πλ. ἀΐχου: «Κύριε το ποτήριον τοῦ πάθους σου...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων διὰ τά δύο τελευταῖα, Δόξα: τό νεκρώσιμον «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...». Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας...». (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Εὐλογητάρια: Τά Νεκρώσιμα: καί εὐθύς τό Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τό ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τό Νεκρώσιμον Κάθισμα: «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...», Δόξα: τό ἀκροτελεύτιον «Καί πάντα τά ἐν ἀγνοίᾳ...», Καί νῦν: «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν΄ ψαλμός: (Χῶμα).

Κανόνες: Ὁ τοῦ Μηναίου (14ῃ Μαρτ.) μέχρι καί τῆς

- ε΄ Ὡδῆς. Ἀπό τῆς Στ΄ Ὡδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτόν τά δύο τετραώδια τοῦ Τριωδίου (στ΄ - θ΄ ὦδαί). Μετά τήν γ΄ Ὡδῆν ὁ Εἰρμός: «Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε...» (Μηναῖον). Αἴτησις: «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ἀπό γ΄ Ὡδῆς:** Καθίσματα τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Μηναίου: «Μονάσας θεαρέστως...», καί τό Θεοτοκίον: «Τάς χεῖράς σου τάς θείας...». Μετά τήν στ΄ Ὡδῆν ὁ εἰρμός τοῦ τετραωδίου: «Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη...». Αἴτησις: «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὡδῆς:** Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...» τό Μηνολόγιον. Μετά τήν η΄ Ὡδῆν τῶν Κανόνων: «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς η΄ Ὡδῆς: «Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός...» (Τριώδιον). «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Μετά τήν θ΄ Ὡδῆν ὁ Εἰρμός αὐτῆς: «Σέ τήν ἀθάνατον πηγῆν...» (Τριώδιον). Αἴτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Νεκρώσιμον: «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...» καί τό Θεοτοκίον: «Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα...» (Ζήτει ταῦτα εἰς τήν Παρακλητικήν, τῷ Σαββάτῳ πρωΐ εἰς τόν ἀ΄ ἥχον ἤ εἰς τό Μ. Ὡρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).
- Αἶνοι:** Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. ἀ΄ ἥχου: «Εὐλογημένος ὁ στρατός...» (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
- Δόξα:** Τό Νεκρώσιμον: «Σύ ἔπλασάς με Κύριε...».
- Καί νῦν:** Τό μετ΄ αὐτό Θεοτοκίον: «Μακαρίζομέν σε...».
- «Σοί Δόξα πρέπει...».**
- Δοξολογία:** (Χῦμα), καί τά Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τά Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ πλ. ἀ΄ ἥχου: «Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ...».

Δόξα, Καί νῦν: «Νόμω τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς...».
 «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καί Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...», «Μνήσθητι Κύριε...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Τρισάγιον
Ἀπόστολος: Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἐβρ. γ΄ 12-16).
Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α΄ 35 – 44).

Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν φάλλονται τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια: «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται τό μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Σημειώσεις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπική Διάταξις ἀκολουθεῖται καί ἐν τοῖς Σάββασι Γ΄ καί Δ΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Ἀγαπίου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Στ΄.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Ἀριστοβούλου εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 35, 36, 37).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου: «Ὅσιν τρισμάκαρ...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου: «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
Καί νῦν:	«Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καί νῦν το ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τά Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Στ') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' φαλμός: Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἄπο γ' Ὠδῆς: Τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τὴν πλάνην κατέφλεξας...» Δόξα, Καὶ νῦν: «Ταχύ δέξαι Δέσποινα...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καὶ ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια: Τό Στ' Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τοῦ Ἱεράρχου· «Χαῖρε Πατέρων καύχημα...» καὶ τό ὅμοιον Θεοτοκίον· «Δέσποινα πάντων Ἄνασσα...».

Αἶνοι: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου εἰς 4.

Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων...».

Καὶ νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία: Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια: «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος: Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχάς Σύ, Κύριε,

Εὐαγγέλιον:	τὴν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἐβρ. α' 10 – β' 3) Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Μάρκ. β' 1-12).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ...».
Ἀντί Κοντακίου:	Ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. β' ἤχου «Τῷ ἐκουσίῳ και ζωοποιῷ σου...»
Ἀπόλυσις:	(μικρά): «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἑσπέρια:	Προοιμιακός 1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι...» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). 2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἀμέτρητά σοι πταίσας...». 3. Τά τοῦ Μηναίου· «Κύριε, σύ το ἀσθενές...» (16ῃ Μαρτίου) 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Μηναίου· «Κύριε, δέξαι σῆς μητρός...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Μή ἀποστρέψῃς το πρόσωπόν Σου...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Χαλινούς ἀποπτύσας...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).

Δόξα, Καί νῦν: «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδοῦλου Ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτως διασπείρας...» (δῖς) καί τό μαρτυρικό· «Ἱερεῖα ἔμψυχα...» (ἄπαξ).

2. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου ἀγάσματα...».

3. Τά Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (19ῆ Μαρτίου) «Θείας ἐπιγνώσεως...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τοῦ Μηναίου «Ἐν κλίνῃ κατὰκειμαι...».

Εἵσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Χρυσάνθου καί Δαρείας τῶν μαρτύρων.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Τῷ πρωΐ: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην...» (δίς).

2. Τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ μάρτυρές σου Κύριε...».

3. Τοῦ Μηναίου (21ῆ Μαρτ.)· «Κόσμου τούς θορύβους...» εἰς 4.

Δόξα:

Τό Νεκρώσιμον τοῦ πλ. β' ἤχου: «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις...».

Καὶ νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου: «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».

Εἴσοδος καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Γ' στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου· «Νέαν ἔδειξε κτίσιν...» (Ν – Σ) Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα...».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καὶ Δομνίνου μαρτύρων.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (14 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...», Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν· «Ἀναμνησθε τὰς πρότερον ἡμέρας...» (Ἐβρ. ι' 32 – 38). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευὴν...» (Μάρκ. β' 14 – 17). Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Βασιλείου Ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας. Ἦχος βαρύς, Ἑωθινόν Ζ΄.

(Τ.Μ.. Τυπ. Τριωδίου §§ 38 – 40).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου· «Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ βαρέος ἤχου: «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Τριωδίου· «Ὁ συμμαχήσας Κύριε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα τοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοδοκίον: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, Δόξα, Καί νῦν· τό τῆς Λιτῆς Ἰδιόμελον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· «Ὅρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:Τά ἀναστάσιμα καί τό μετά τόν Πολυέλεον
Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐν Παραδείσῳ μέν
τό πρίν...» (δίς).

Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται. Μετά τά καθίσματα ἀμέσως
μικρά συναπτή, καί ἐκφώνησις· «Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τό ὄνομα...».
Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ
(Ζ') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' ψαλμός:Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σω-
τηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη
τῶν πεπραγμένων...».**Κανόνες:**Μόνον ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετά στίχων εἰς
τό α' Τροπάριον· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει
σου Κύριε», εἰς τά ἐπόμενα «Δόξα σοι, ὁ Θε-
ός ἡμῶν, δόξα σοι» καί εἰς τά δύο τελευταῖα·
Δόξα, Καί νῦν.**Ἀπό γ' Ὠδῆς:**Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί
τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ Σταυρός
σου, Κύριε, ἠγίασται...», «Σήμερον τό Προ-
φητικόν...», Δόξα· «Μόνον ἐπάγη τό ξύλον...»,
Καί νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε...».**Ἀφ' στ' Ὠδῆς:**Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό συνα-
ξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τρι-
ωδίου.**Καταβασίαι:**

«Ὁ Θεϊότατος προετύπωσε...».

Ἡ Τιμιωτέρα:Μετ' αὐτήν ἡ Καταβασία· «Ἦ Μῆτερ Παρθέ-
νε...».**Ἐξαποστειλάρια:**Τό Ζ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἤραν τόν Κύριον...»,
τοῦ Σταυροῦ· «Σταυρόν Χριστοῦ τόν Τίμι-
ον...», καί τό Θεοτοκίον· «Τό ξύλον ἐν ᾧ πάν-
σεμνε...».**Αἶνοι:**Ἀναστάσιμα 4 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Σταυ-
ροῦ· «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν...» εἰς 4.

Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη.

Εἰς τὸ ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο. Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν Τίμιον Σταυρόν κείμενον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἠὲ τρεπισμένου μετὰ βασιλικῶν καὶ εὐόσμων ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, Ἐξαπτερυγῶν, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὲ τρεπισμένον, καὶ, περιελθὼν τοῦτο τρίς, ἴσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ καί, θυμιῶν σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐὰν χοροστατῆ κατέρχεται τοῦ Θρόνου) λαμβάνει ἐκ τοῦ δίσκου τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ προσκυνήσας ὑψώνει τοῦτον, ψάλλων «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. (Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη...», ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν Θρόνον).

Ἀκολουθῶς διανέμονται τὰ ἄνθη εἰς τοὺς προσκυνῶντας τὸν Σταυρόν ἐκκλησιαζομένους, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὰ Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιόν...». Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τὸ «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...» καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

• Ἐσημειώθη ἐφ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

- Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπό προσώπου τόξου.
- Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
- Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά σου, Κύριε.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β´

- Εἶδосαν πάντα τά πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριοιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Προσκυνήσωμεν εἰς τόν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
- Ὁ δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ´

- Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.
- Καί ποιῆσον αὐτούς καί ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

«Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Σῶσον Κύριε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...».

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Γ´ τῶν Νηστειῶν: «Ἐχοντες Ἀρχιερέα Μέγαν...» (Ἑβρ. δ', 14 - ε', 6).

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. η', 34 – θ', 1).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς» :	«Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα: «Σῶσον Κύριε...».
Κοντάκιον:	«Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά): «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ βαρέος ἤχου· «Ὡς ὁ ἄσωτος Ἰός...» (ζήτηι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). 2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπί Σταυροῦ ἐκουσίως...». 3. Τά τοῦ Μηναίου· «Ἡδονάς τάς τοῦ σώματος...» (23ῃ Μαρτίου) 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Μηναίου· «Μετανοίας τό ἄριστον...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τό ὄμμα...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
Δόξα, Καί νῦν:	«Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νίκωνος ὁσίου καί τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ.

Σημειώσεις:

Ἀπό τῆς σήμερον ἕως καί τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας ἑβδομάδος εἰς τὴν Α΄ Ὁραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου...» Εἰς ὅλας δέ τὰς Ὁρας μετὰ τό Τρισάγιον καί εἰς τούς Μακαρισμούς μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...» Κοντάκιον λέγομεν τό «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία...»

24. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Τῆ Τρίτῃ Πρωΐ: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ ὡς προδιεγράφη. Ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῶν Προεορτιῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὡς ἐξῆς: Μετὰ τόν Ἐξάψαλμον ψάλλεται τό «Θεὸς Κύριος...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καί τό προεόρτιον Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...» Ἀκολουθῶς τά Κατανυκτικά Καθίσματα τοῦ βαρέος ἤχου (Τρίτῃ πρωΐ, ζήτηε εἰς το τέλος τοῦ Τριωδίου): «Ἐκ τῆς πόρνης τά δάκρυα...» καί τά ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τρίτῃ τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος) καθίσματα «Ἐγκρατεία λαμπρύναντες...», ὁ Ν΄ ψαλμός καὶ γίνεται ἡ Στιχολογία τῶν ἐννέα Ὁδῶν. Ἀκολουθῶς ὁ προεόρτιος Κανὼν «Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι...» μετὰ τῶν Τριωδίων τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς το προεόρτιον Κάθισμα «Σήμερον ἅπανα κτίσις...», ἀφ' στ΄ Ὁδῆς τό Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» ὁ εἰρμός τῆς ἡ΄ ὁδῆς «Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ...» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον το προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια...», «Σοὶ δόξα πρέπει...» καί μετὰ τὴν Ἐκτενὴ τό ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων «Τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου...» (δὶς) καί τό Μαρτυρικόν «Μέγιστον ἀγῶνα...» (ἅπαξ) (Τρίτῃ τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος). Δόξα, Καί νῦν τοῦ Μηναίου «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...», «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», Ἐκτενὴς καί ἀπόλυσις «Σοφία Ὁ ὢν εὐλογητός...»

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ ἙΩραι λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καί Κοντάκιον τὰ προεόρτια. Μετά τήν Στ' ἙΩραν γίνεται ἀπόλυσις.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Ἐθνική Ἑορτή.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καί ὁ Μητροπολιτικός Ναός Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».
Κοντάκιον: «Ἐπελεύσει Πνεύματος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἑσπέρια: Προοιμιακός
 Τά τρία Στιχηρά Προσόμοια· «Βουλήν προαιώνιον...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Τῷ ἔκτω μηνί...» μετά τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ στίχων διά τὰ δύο τελευταῖα.

Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί

Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδε-
ξάμενος Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...»
(Τ.Μ.Ε. Προθεωρία «Περί τῆς ἀπολύσεως ἐν
γένει» § 16).

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον
«Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καί ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρῖς)
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό ἀ΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτή-
ριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
- Στίχος:** «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ
Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄
39 - 49, 56)
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί
νῦν· Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό
ιδιόμελον· «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζή-
τει εἰς τήν Λιτήν).
- Κανών:** Τῆς ἑορτῆς, ἄνευ στίχου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Κάθισμα· «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἄπαξ).
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς: «Τῆ ὑπερ-
μάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συνα-
ξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», ὡς εὔρηται ἐν τῷ
Μηναίῳ (ὠδή α΄: «...ταύτης τήν σύλληψιν», ἡ
δ΄: «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...» ἡ στ΄ «Ἐβόησε
προτυπῶν...», ἡ ἡ΄ «Ἄκουε κόρη...»).
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ ὠδή τοῦ Κανόνος μετά τοῦ Μεγαλυ-

	ναρίου· «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην...» πρό τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καί νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τῆς ἑορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καί «Χαῖρε κατάρρας λύτρωσις...».
Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σω- τηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Θεός τό κριμά σου τῶ Βασιλεῖ δός,
καί τήν δικαιοσύνην σου τῶ Ἰῖῶ τοῦ
Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τά ὄρη εἰρήνην τῶ λαῶ,
καί οἱ βουνοί δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τό σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῶ Δαβιδ ἀλήθειαν, καί
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπί πόκον καί
ὡσεῖ σταγών ἢ στάζουσα ἐπί τήν γῆν.
- Ἦγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ὁ Θεός ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεός ἡμῶν,
καί οὐ παρασιωπήσεται.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...»

- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνην καί πληθος εἰρήνης.
Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἔσται τό ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τούς αἰῶνας.
 - Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
 - Εὐλογημένον τό ὄνομα αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- «Σήμερον
τῆς σωτηρίας...».

Εἰσοδικόν: «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

Κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος: Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἐβρ. β΄ 11-18)

Εὐαγγέλιον: Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ...» (Λουκ. α΄ 24 - 38)

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».

Κοινωνικόν: «Ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἤρετήσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».

«Εἶδομεν τό φῶς...».

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν φάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ Ἑθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατά τήν κατωτέρω τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Διάκονος: «Εὐλόγησον Δέσποτα».

Ὁ Ἀρχιερεὺς

ἢ ὁ Ἱερεὺς:

«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε».

- Ὁ Α΄ Χορός: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Τῆ Ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια».
- Οἱ Χοροί: Τήν Δοξολογίαν.
- Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν καί ὑπέρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καί σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος κατά τούς ἐθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καί πεσόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς: «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἀρχιερέυς
ἢ ὁ Ἱερέυς:

Τὴν εὐχὴν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβές ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλη καὶ θαυμαστά ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός Σου, εὐεργεσίαν δέ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν Ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠλόγησας τὸν ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθέν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον, ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρούρει ἀεὶ τὸ εὐλογημένον Ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτὸ διατήρει καὶ στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς Πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖᾳ ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς παρά Σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατός ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σφῆξιν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ καὶ Σοί τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:

Τὸν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.

Ὁ Ἀρχιερέυς:

Τὴν Ἀπόλυσιν.

Ὁ Χορός:

Τὸν Ἐθνικόν Ὑμνον.

Ὁ Χορός:

«Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα...».

Ὁ Ἱερέυς:

«Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη ἡμῶν...».

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου Περίπτ. Γ' § 18).

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)·«Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἑσπέρια:	Προοιμιακός Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον...» καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26η Μαρτ.).
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Στιχηρά ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετά τῶν στίχων αὐτῶν (ᾄρα εἰς τόν Στίχον κατὰ τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια...» (Εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	Τῆς ἑορτῆς: «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους...».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

Ἀπό σήμερον εἰς τήν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετά τὰς αἰτήσεις τῶν Κατηγουμένων λέγονται καί αἱ αἰτήσεις καθῶς καί ἡ Εὐχή ὑπέρ τῶν Φωτιζομένων «Ὅσοι πρός τό φῶτισμα...» κλπ.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Τῷ πρωΐ: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός καί τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τήν Α΄ Ὁραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...», εἰς ὅλας δέ τὰς Ὁρας λέγομεν Κοντάκιον· «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς πάθεσι δουλώσας...» (δίς).
2. Τά 4 Στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ βαρέος ἤχου· «Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός...» (ζήτηει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).
3. Τά τρία Προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Βίον ἀκηλίδωτον...» (28ῃ Μαρτ.) εἰς 4.

Δόξα:

Τό νεκρώσιμον τοῦ βαρέος ἤχου· «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων μετά τῶν αἰτήσεων ὑπέρ τῶν Φωτιζομένων.

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετά τῆς Δ΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου «Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων...» (Τ - Ω καί Α). Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετά τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα...».

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τήν διάταξιν τοῦ Σαββάτου

τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (14 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...». Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Δ' τῶν Νηστειῶν: «Πεπείσαμεθα περὶ ὑμῶν...» (Ἐβρ. στ' 9 - 12). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Δ' τῶν Νηστειῶν: «Ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων...» (Μάρκ. ζ' 31 - 37).

29. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινόν Η'.

(Τυπικόν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. §§ 41 - 43).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου: «Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε...» εἰς 4.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς...».
 Καὶ νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Ὁ βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
 Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά ἀναστάσιμα.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου «Τόν ἐπὶ γῆς ἄγγελον...».
 Καὶ νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοδοκίον: «᾿Ω θαύματος καινοῦ...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...».
 Δόξα: τοῦ Ὁσίου «Ταῖς τῶν δακρῦν σου...».

Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς...». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος
 Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
 Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
 Ὁ Ν΄ φαλμός: Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
 Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου· «Ὁμοιώθην Χριστέ...» μετά στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί τοῦ Ὁσίου· «Ἐν φωτί αὐλῶ...» μετά στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
 Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς: Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου καί τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τόν ἄχραντον Σταυρόν...». Δόξα· «Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν...». Καί νῦν· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβείμ...».
 Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς: Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
 Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
 Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
 Ἐξαποστειλάρια: Τό Η΄ Ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...», τοῦ Ὁσίου· «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν...» καί τό Θεοτοκίον· «Κυρίως Θεοτόκον σε...».

Αἶνοι:	Ἄναστάσιμα 4 καί τοῦ Ὁσίου, τά ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς 4, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα» β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἐργασώμεθα...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Ταῖς τῶν δακρύων σου...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ἵπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος...» (Ἐβρ. στίχ. 13 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Ἀνθρωπός τις προσήλθε...» (Μάρκ. θ' 17 - 31).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἄναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα: «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...».
Κοντάκιον:	Ἄντι Κοντακίου ἡ Ἵπακοή τοῦ πλ. δ' ἤχου.

«Αί μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: 1. Στιχηρά Καταनुκτικά τοῦ πλ. δ' ἤχου «Σέ τόν Βασιλέα καί δεσπότην...» 4 (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
 2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Μεγίστους ἐν καιρῶ...» 3.
 3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (30ῆ Μαρτ.) «Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε...» 3.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἐν τῷ Μηναίῳ Θεοτοκίον: «Δεῦρο ψυχῆ μου...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον· «Μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν Σου...».

Ἀπόστιχα: Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ τόν ἀμπελῶνα...» καί «Λησταῖς λογισμοῖς...» καθώς καί τό Μαρτυρικόν· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς καί τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου Ὁσίου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἰωήλ Προφήτου.

31. ΤΡΙΤΗ. Ὑπατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.